

РЕШЕНИЕ

№ 7563

гр. София, 05.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 24.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **9800** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр.с чл.75,ал.1,т.2 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на О. М. М. -гражданин на К. срещу Решение № 12684/23.08.2023 година на ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ДАБ КЪМ МС НА РБ, с което последният на основание чл.75,ал.1,т.2,във връзка с чл.8 от ЗУБ и чл.75,ал.1,т.4 от ЗУБ отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на О. М. М.-гражданин на К..

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспореното решение.Твърди се,че при издаването на решението,административният орган е допуснал съществено нарушение на административно-производствените правила, като неправилно е анализирал бежанската история на търсещия закрила, като не е изследвал въпроса, че търсещият закрила има проблеми с член на Правителството и има бъдещ риск от преследване, а посочването като икономически мигрант не съответства на представените доказателства и неправилно е преценено, че не са налице основания за предоставянето на хуманитарен статут. Иска се отмяна на решението.

В съдебно заседание, оспорващият- О. М. М. редовно и своевременно призован се явява и с помощта на преводач от френски език - В. П. поддържа жалбата на заявените основания. Наред с това, жалбата се поддържа от адвокат Ж. определена от САК за процесуален представител и назначен за такъв от страна на съда.

Ответникът по оспорването- Председател на ДАБ към МС на РБ, редовно и своевременно призован, се представлява от юриконсулт Г., редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Съображенията относно неоснователността на жалбата развива в представената по делото писмена защита.

Представителят на СГП прокурор К. изразява становище за неоснователност на предявената жалба и моли да бъде отхвърлена.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142, ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

На 20.10.2022 година оспорващият депозирал молба за закрила до ДАБ към МС на РБ с имената О. Мисе.

След регистриране на молбата, оспорващият попълнил Регистрационен лист, в който посочил, че имената са му са О. Мисе- гражданин на К., етническа принадлежност-други, религия-Свидетели на Й., професия-автомеханик, образование-основно, семейно положение- неженен, владее френски език, снета му е Евродак дактилоскопна експертиза и е запознат със Списъка на организациите, които предоставят правна помощ с помощта на преводач от френски език.

На 20.10.2022 година до оспорващия е отправена Покана за явяване на интервю на дата 27.10.2022 година, връчена на оспорващия, а текстът му е преведен с помощта на преводач от френски език.

С Решение № 167/20.10.2022 година на Директор РПЦ- С. оспорващият е настанен в РПЦ- С. .

На 06.12.2022 година с оспорващия е проведено интервю, в присъствието на преводача от френски език- М. С., в което той посочил, че е съгласен да бъде преводач от френски език М. С., няма комуникативни пречки, посочил, че го боли врата, имал е криза и има психически проблеми от 16 годишен, посочил, че се казва О. М., но е искал да промени името си на Мисе, което е името на чичо му, който го е отглеждал от 8 години, няма документи за самоличност, имената в К. са М. М. О. и заявил имената, защото чичо му го е отглеждал 8 години, говори френски и английски езици, но по- добре френски, няма роднини в държави- членки на ЕС, има сестра, която е в Германия от повече от 5 години, напуснал е К. тази година легално през месец юли и заминал за Турция, а там е престоял около 3 месеца и половина и е пътувал със самолет, в България влязъл нелегално от Турция през месец октомври 2022 година и помни, че в петък на 03.10.2022 година са го задържали на българо-румънската граница, като в И. си купил немски документи, за да вземе автобус и да отиде в Германия, а целта му е да отиде в Германия, не е останал в Турция, защото там не спазват човешките права, не е подавал молба за закрила в друга държава, имал е проблеми с Правителството, които обаче не са свързани с етноса му- А., имал е проблеми със здравето, не е заемал политическа длъжност, не е служил в армията, не е бил член на военна групировка, не е имал взаимоотношения с армията и полицията, а причината за напускане на родината му са, че не е имал сигурност, К. е бедна страна и от 2014 година е несигурна страна, на 15-16 година е бил във футболен отбор в К., и е имал проблеми с негов съотборник и неговият баща е казал да напусне отбора и бащата е бил от Правителството, като неговите родители са били заплашвани от този човек и е направил психическа криза със заплахите, играл е в отбора 2-3 година и

е напуснал страната си заради здравословни проблеми, не се е чувствал сигурен заради отбора и футбола, имал е заплахата от бащата на съотборника му- приятел, бил е на 13-14 години, когато са го заплашвали, родителите му се оплакали, но нищо не се е случило след това, и това е довело до смъртта на майка му, която не е могла да гледа, че не играе футбол, ударили са го и са го намушквали от отбора в К., не е арестуван, съден или осъждан, напуснал е страната си, защото в К. няма сигурност и заради неговия проблем с Ж. и ако се върне там ще има смърт за него. В България се чувства сигурен и защитен, защото се спазват човешките права, иска право на престой и да играе футбол, и да пътува.

На 27.02.2023 година до Председател на ДАБ към МС на РБ е депозирано Становище от интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ, с което е предложено на търсеция закрила да бъде отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

На 25.05.2023 година до Директор РПЦ- С. е депозирана Докладна записка от Младши експерт в РПЦ- С., в която е посочено, че при регистриране на търсеция закрила същият се е представил с имената О. Мисе и в хода на производството е представил оригинал на Акт за раждане, от който е видно, че същият е с имена О. М. М. и е поискано да бъде извършена промяна в картата на лицето в това число и относно мястото на раждане- [населено място].

На 07.07.2023 година Директор Специализирана дирекция, ДАНС“ уведомил Председател на ДАБ към МС на РБ, че ДАНС не възразява на оспорващия да бъде предоставена международна закрила.

На 23.08.2023 година ответникът по оспорването издал оспореното Решение № 12684, с което отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението е връчено на 21.09.2023 година на оспорващия, а текстът му е преведен на разбираем за него език с помощта на преводач.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.84, ал.1 ЗУБ от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

Оспореното Решение №12684/23.08.2023 година на Председател на ДАБ към МС на РБ представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК, /така наречените условия за редовно действие на административните актове./ При преценката, съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган-това е Председател на ДАБ към МС на РБ, на когото изрично по силата на чл.52 от ЗУБ е предоставено правото да издава на решения по реда на чл.48, ал.1, т.1 от ЗУБ.

Между страните няма спор, а и от приложените по делото доказателства е видно, че лицето М. Т. заема длъжността- Председател на ДАБ към МС.

При издаването на решението Председател на ДАБ към МС на РБ е спазил процесуално-правните разпоредби.

От събраните доказателства е установено, че чужденецът е подал първа по ред молба закрила в РБ на дата 20.10.2022 година, като на тази дата е регистрирана същата,

отправена е покана за явяване на интервю, попълнил е регистрационен лист, снета му Евродак дактилоскопна експертиза, запознат е с правата и задълженията на търсещия закрила и със Списъка на организациите, работещи с бежанци и чужденци, подали молба за статут при ДАБ към МС. Според легалното определение на параграф 1, т.1 от ДР на ЗУБ. "Чужденец" е всяко лице, което не е български гражданин или не е гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария, както и лице, което не се разглежда като гражданин на нито една държава в съответствие с нейното законодателство, а, чужденец, търсещ закрила "е този, който е заявил желание за получаване на закрила по този закон до приключване разглеждането на молбата/ аргумент от разпоредбата на параграф 1, т.2 от ДР на ЗУБ. Молбата за международна закрила представлява отправено искане за закрила от чужденец до Република България/ параграф 1, т.10 от ДР на ЗУБ.

В конкретната хипотеза, подадената от чужденеца, търсещ международна закрила молба от 20.10.2023 година представлява първа такава, а производството се е развило в съответствие с нормата на чл. 8, ал. 1 от Директива 2013/32/ЕС/прилагаща се за всяка молба за международна закрила, която е подадена на територията на държави-членки, включително на граница, в териториални води или в транзитна зона, както и по отношение на отнемането на международна закрила. в това място за задържане на чужденеца е разяснена възможността да кандидатства за международна закрила, същият я упражнил правото си да подаде молба за закрила и е подал такава на дата 20.10.2022 година и то лично в съответствие разпоредбата на чл. [чл. 58, ал. 3 ЗУБ](#) вр. чл. 6, ал. 2 от Директива 2013/32/ЕС, осигурен му преводач от френски език, улесняващ достъпа му до процедурата в съответствие с [чл. 59, ал. 1 ЗУБ](#) и чл. 8, ал. 1, изр.2 от Директива 2013/32/ЕС. От своя страна в Директива 2013/32/ЕС е посочено, че, „молба за международна закрила“ или „молба“ означава искане за закрила от държава-членка, подадено от гражданин на трета страна или лице без гражданство, за който/което може да се счита, че търси статут на бежанец или субсидиарна закрила и не иска изрично друг вид закрила извън обхвата на Директива 2011/95/ЕС, за която се кандидатства отделно;

в) „кандидат“ означава гражданин на трета страна или лице без гражданство, който/което е подало молба за международна закрила, по отношение на която все още не е взето окончателно решение; а

„бежанец“ означава всеки гражданин на трета страна или лице без гражданство, който/което отговаря на изискванията на член 2, буква г) от Директива 2011/95/ЕС;

и) „международна закрила“ означава статут на бежанец и статут на лице под субсидиарна закрила по смисъла на букви й) и к). След регистриране на молбата за предоставяне на закрила, на оспорвания е открито лично дело - разпоредбата на чл.61, ал.2 от ЗУБ и на нормата на чл. 6, ал. 1 от Директива 2013/32/ЕС в срок от 10 дни от подаване на молбата, като едновременно с това са му връчени Указания относно реда за подаване на молба за статут, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците, подали молба за статут в Република България, текстът му е преведен на разбираем за него език с помощта на преводач от френски език и наред с това е запознат и със Списъка на организации, работещи с бежанци и чужденци, като на търсещия закрила от страна на ДАБ е предоставена безплатна правна и процедурна информация по чл. 19, ал. 1, изр.1 от Директива 2013/32/ЕС, в

съответствие със Съображение 22 от Директива 2013/32/ЕС, така че същият е разполагал с тази процесуална гаранция, обща за всички производства по [ЗУБ](#) и глава III от Директива 2013/32/ЕС. По този начин писмено са му дадени необходимите напътствия за процедурата, която ще се следва, в съгласие и с препоръката по т. 192 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец. От доказателствата по делото не се установява оспорващият да е поискал предоставянето на безплатна правна помощ и такава да му е отказана.

Нещо повече, в хода на административното производство административният орган е спазил разпоредбата на чл.58,ал.3 от ЗУБ според която, молителят, не по-късно от 15 дни от подаването на молбата, се информира писмено на разбираем за него език, за процедурата, която ще се следва, и за неговите права и задължения, както и за организации, предоставящи правна и социална помощ на чужденци. Когато обстоятелствата налагат това, тази информация може да бъде предоставена устно, а в конкретната хипотеза, още след регистриране на молбата, на оспорващия е предоставена информация / Списък на организациите, работещи с бежанци и чужденци, подали молби за закрила до ДАБ, списъкът е преведен на разбираем за него език с помощта на преводач от френски език и отново липсват доказателства, че търсещият закрила е поискал да се свърже с лице или организация, и такъв достъп му е отказан. Още при регистрацията на оспорващия по реда на [чл. 61, ал. 2 ЗУБ](#)/както при подаване на молбата, така и при попълване на регистрационния лист оспорващият е посочил, че владее френски и английски език, но по-добре френски. Този документ му е преведен и го е подписал без възражения и след като чужденецът е посочил френски като език, който разбира, безспорно е спазена разпоредбата на чл.14,ал.2 от АПК/ като му е осигурен преводач от същия заявен от него език. Наред с това, в чл.12 от Директивата изрично е посочено, че търсещите закрила се интервюират на език, който владеят или за който има разумни основания да се счита, че те разбират. Търсещият закрила е гражданин на К., като официалните езици са френски и английски, но оспорващият е заявил, че владее по-добре френски. Основното интервю в производството по общия ред, чиято цел е била камерунският гражданин да представи личната си история и да изясни причините, поради които иска да напусне страната си на произход и да иска закрила в Република България и то представена от него на френски език, като при провеждането на интервюта, оспорващият е заявил, че няма пречка М. С. да бъде преводач, няма комуникативни пречки и разбира френски език. Така кандидатът е бил максимално улеснен да разбира въпросите на интервюиста, а отговорите му да бъдат правилно разбрани и точно преведени. В съставения за това интервю протокол в края има отбелязване, че е проведено на разбираем от чужденеца френски език, текстът му е прочетен на арабски език и без да съществуват комуникативни пречки, без негови възражения и допълнения. С оглед на това, настоящият съдебен състав намира, че езиковата процесуална гаранция по [чл. 63а, ал. 6 ЗУБ](#) и чл. 12, ал.1, б. "б." от Директива 2013/32/ЕС не е нито отнета, нито е ограничена. Наред с това, самото интервю е протекло при стриктно спазване на процедурите, регламентирани в Директивата- проведено е лично интервю с кандидата в съответствие с чл.14 от Директивата- преди да се произнесе решаващият орган, на кандидата се предоставя възможност за провеждане на лично интервю относно неговата молба за международна закрила с лице, което има правомощия по силата на националното право за провеждането на подобно интервю. Личните интервюта по същността на

молбата за международна закрила се провеждат винаги от персонала на решаващия орган. Настоящият параграф не засяга член 42, параграф 2, буква б), а за датата на личното интервю оспорващият е запознат чрез изпращане на Покана за явяването му на определена дата, разяснени са му последиците от неявяване на интервю, а текстът на поканата отново е преведен на разбираем от него език с помощта на преводач от френски език. Самото интервю е проведено при спазване на разпоредбите на Директивата-чл.15 и следващите- без присъствието на членовете на семейството, проведено е при условията които гарантират съответстваща поверителност, осигурени са всички условия личното интервю да се проведе при условия, които дават възможност на кандидата да изложи основанията за своята молба по последователен начин и най- вече интервюто е проведено от интервюиращ орган, който е отчел личните и общите обстоятелства във връзка с молбата на търсещия закрила

, който е бил в състояние да гарантира подходящо общуване между кандидата и лицето, което провежда интервюто.

Производството е приключило, като в предвидения по чл.74 от ЗУБ срок до 4 месеца от образуването на производството по общия ред интервюиращ орган изготвил Становище, в което посочил, че молбата за предоставяне на международна закрила следва да бъде отхвърлена и изпратил личното дело на Председател на ДАБ.

След представяне на доказателства, че имената са му О. М. М., отново е поискано Становище от ДАНС, получено е такова Становище- че ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила на търсещия закрила и след получаване на личното дело на търсещия закрила Председател на ДАБ взел решение, с което отказал предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на търсещия закрила. Обстоятелството, че Председател на ДАБ се е произнесъл извън предвидения 6 месечен срок по ЗУБ не води нито до нищожност, нито до незаконосъобразност на решението, защото срокът за произнасяне е инструктивен, а не преклузивен и с изтичането му не се погасява правото на органа да издаде съответния акт.

Неоснователен е доводът на оспорващия, че при издаване на решението е допуснато съществено нарушение на административно- производствените правила, в посока необсъждане на бежанската история на оспорващия, тъй като от приложените по делото доказателства е видно, че при произнасяне по молбата за международна закрила Председател на ДАБ към МС е преценил всички относими факти на молителя, свързани с държавата му по произход.

Наред с това, при издаването на решението, ответникът по оспорването е спазил и материално правните разпоредби на ЗУБ.

В чл.73 от ЗУБ е посочено, че молбите за предоставяне на международна закрила се разглеждат от Държавната агенция за бежанците индивидуално, обективно и безпристрастно, като първо се извършва преценка за предоставяне на статут на бежанец. В случай че статут на бежанец не бъде предоставен, се разглежда необходимостта от предоставяне на хуманитарен статут.

В разпоредбата на чл.8, ал.1 от ЗУБ е визирано, че статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Статут на бежанец според чл.1, т. 1, буква и от Директивата означава признаването от държава- членка на граждани на трета

страна или лице без гражданство, статут на лице,
„статут на лице под субсидиарна закрила“ означава признаването от държава-членка на гражданин на трета страна или лице без гражданство за лице, което отговаря на условията за субсидиарна закрила;

В конкретната хипотеза, от събраните по делото доказателства и най-вече от бежанската история на оспорващия е видно, че същият е напуснал родината си К. легално с паспорт и е заминал за Турция, като целта му е да стигне до Германия при неговата сестра, но при залавянето му в РБ е подал молба за закрила за да си набави документи.

Обосновано административният орган е приел, че общата обстановка в Л. сама по себе си не дава основание за страх от преследване по смисъла на Женевската конвенция от 1951 година и единствената цел на бежанската история на оспорващия е да придобие международна закрила, като целта му да отиде в Германия, напуснал е родината си, тъй като страната е бедна и от 2014 година е несигурна страна, имал е личен проблем с негов съотборник- Ж. М., който се оплакал на баща си- Ж. М., който бил от Правителството, член на партията на Президента- Демократична република на К. и който му отправял заплахи да напусне отбора, играл е в отбора 2-3 години, след което развил здравословни проблеми и от 2013 година спрял да играе.

Законосъобразно административният орган е приел, че в бежанската история на търсеция закрила се наблюдават сериозни противоречия и непоследователност в представяне на бежанската история – посочва различна възраст и различни събития – първоначално посочва, че здравословните му проблеми, свързани с криза и края на футболната му кариера са били, когато е бил на 16 годишна възраст, като проблемите му в отбора са започнали, когато е бил 15-16 годишен, а след това посочва, че когато е бил на 13-14 години бащата на съотборника му го заплашвал, спрял да се занимава със футбол през 2013 година, а от представения документ за самоличност е видно, че той през 2013 година е бил на 24 години, противоречията продължават- като оспорващият твърди, че майка му е умряла заради бащата на съотборника, но в предходните си заявления е посочил, че неговата майка - С. Ж. Д. е починала преди 18 години вследствие на претърпян инсулт и е противоречиво твърдението на оспорващия, че бащата на съотборника му е заплашвал неговите родители с цел да принуди молителя да напусне отбора, при което от изнесените факти следва да се приеме, че към датата на заплахите майката на оспорващия е починала. Законосъобразно административният орган е приел, че оспорващият е склонен съзнателно да дава неистинна информация, с цел доказване на значими за производството обстоятелство и получаване на международна закрила, заявеното от чужденеца е непоследователно, и противоречиво, и представената бежанска история е недостоверна, като той не е заплашван от когото и да било или да съществува риск от преследване, а заявените от него конфликти с бащата на съотборника му също не могат да обусловят страх от преследване, тъй като това е личен проблем/ ако изобщо го е имало / и тези опасения не попадат в приложното поле на ЗУБ, още повече, че след въпросното събитие през 2013 година оспорващият е продължил да живее в К. в период от над 10 години необезпокоявано и без да са налице каквито и да било неблагоприятни последици за търсеция закрила, което сочи, че в нито един момент в този доста продължителен период от време той не се е чувствал застрашен или заплашен и твърденията му не съдържат информация за осъществено спрямо него преследване, не е имал никакви персонални проблеми, нито с властите, нито с други организации на основание раса, религия, пол, възраст, социално и етническо положение. Представените с Молба от 25.07.2023 година писмени доказателства- три броя Амбулаторни листове, не могат да доведат до извод, че на оспорващия следва да бъде предоставен статут на бежанец или

статут по други причини, защото заболяванията не се твърдят да са получени в държавата му на произход, той се лекува на територията на РБ и не са от такова естество, че да обусловят предоставяне на статут и на друго основание.

Съгласно член 2 от Директивата за целите на същата „бежанец“ е всеки гражданин на трета страна, който поради основателните си опасения от преследване по причина на своята раса, вероизповедание, националност, политическите си възгледи или принадлежността си към определена социална група се намира извън страната, чийто гражданин е той, и който не може или поради тези опасения не желае да се обърне за закрила към тази страна, а „статут на бежанец“ е признаването от държава членка на качеството на бежанец на гражданин на трета страна или на лице без гражданство. Член 3 от Директивата разрешава държавите членки да приемат или да запазват по-благоприятни стандарти за определяне на лицата, които отговарят на условията за предоставяне на статут на бежанец, както и да определят съдържанието на международната закрила, доколкото тези стандарти са съвместими с Директивата. Член 4 от Директивата, който се съдържа в глава II, озаглавена „Оценяване на молбите за международна закрила“, определя условията за оценяване на фактите и обстоятелствата и постановява в параграф 3, като оценяването на молбата за международна закрила следва да бъде извършено на лично основание, като се вземат под внимание следните елементи, всички относими факти, свързани със страната на произход в момента на вземането на решение по молбата, включително и законите и подзаконовите актове на страната на произход, както и начинът на тяхното прилагане, относими информации и документи, представени от молителя, включително и информации, позволяващи да се определи дали молителят е бил или би могъл да бъде обект на преследване, личният статут и личното положение на молителя, включително и такива фактори като неговото минало, неговият пол и неговата възраст, за да може да се определи дали актовете, на които молителят е бил или рискува да бъде изложен, биха могли да бъдат считани за преследване, като се има предвид личното положение на молителя.

Анализирайки бежанската история на оспорващия обосновано административният орган е приел, че историята е изградена на твърдения, които целят само и единствено предоставянето на международна закрила и поведението на оспорващия сочи на липса на основателен страх от преследване. Изложената бежанска история не може да обуслови каквото и да е преследване, което според легалното определение на чл.8, ал.4 от ЗУБ представлява нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество и повтаряемост, а действия на преследване или потенциална заплаха от преследване по отношение на оспорващия липсват, който факт се потвърждава и от изявленията му, че спрямо него никой не е упражнил насилие или пък е отправил каквато и да било заплаха.

С оглед на това ответникът по оспорването е приел, че по отношение на оспорващия не са налице предпоставките по чл.8 от ЗУБ за предоставяне статут на бежанец, защото той не е бежанец по смисъла на Женевската конвенция от 1951 година, а мигрант, търсец по добър живот. „Мигрант“ съгласно Наръчника по процедури и критерии за определяне статут на бежанец на службата на ВКБООН-това е лице, което по причини, различни от изброените в определението за бежанец, доброволно напуска страната си, за да се засели другаде, като той може да прави това от желание за промяна или приклучение или по семейни, или други причини от личен характер, а ако върши това по чисто икономически съображения, той е икономически мигрант, а не бежанец. Наред с това, от доказателствата по делото е видно, че оспорващият е напуснал родината си и е дошъл в РБ нелегално като е

подал молба за закрила след като е бил арестуван и то на път за Германия, която е негова цел- да отиде в Германия, защото страната му е бедна, а подаването на молбата за закрила е продиктувано от легализиране на незаконния му престой и целта му е да пътува.

Общата обстановка в К. сама по себе си не дава основание да се приеме, че е налице опасение от преследване по смисъла на Женевската конвенция от 1951 година, още повече, че причината да дойде в РБ е желанието за по—добър живот.

Законосъобразно Председател на ДАБ към МС на РБ е приел, че по отношение на оспорващия не са налице и основания за прилагане на хуманитарен статут. Последният според определението, визирано в чл.9 от ЗУБ се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция; изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт.Разпоредбата на чл.9 от ЗУБ възпроизвежда разпоредбата на чл.15,б."в"от Директива 2004/83ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила. Според разпоредбата на параграф 1а от ДР на ЗУБ този закон въвежда разпоредбите на Директива 2004/83/ЕО, като в текста на чл.15,б."в" от последната са посочени като тежки посегателства: "тежки и лични заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие в случай на въоръжен вътрешен или международен конфликт".

От събраните доказателства и най вече от бежанската история на оспорващия не може да се приеме,че същият е напуснал страната си К. поради реална опасност от тежки посегателства,като смъртно наказание или екзекуция,нито е заплашен от изтезание или нечовешко или унижително отнасяне или наказание, защото той не е имал никакви проблеми както с официалните власти,така и с която и да било групировка и спрямо него не съществува и бъдещ или евентуален риск от посегателство. Нещо повече дори, причините поради които е напуснал К. са само и единствено лични и базирани на желанието му за по- добър живот и е подал молба за закрила едва, след като бил задържан от българските власти

Не е налице и заплахата спрямо оспорващия, породена от ситуация на безогледно насилие в светлината на чл.9,ал.3 от ЗУБ. Следва да бъде посочено, че с Решение от 17.02.2009 година,Съдът на Европейските общности по преюдициално запитване е дал тълкуване на разпоредбата на чл.15,ал.1,б."в", във връзка с чл.2,б."д" от Директива 2004/83/ЕО/ като- съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи; съществуването на такива заплахи може изключително да се счита за установено, когато степента на характеризиращото и протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, се преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава-членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на

тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи.

От Справката за ситуацията в страната на произход на оспорващия К. е видно, че в страната няма въоръжен конфликт. Съгласно Доклад на ВКБООН за „ Правни съображения относно достъпа до защита и връзката между бежанеца и третата страна“ в контекста на връщането и трансфера към трета сигурна страна , концепцията на първа сигурна страна на убежище е общо прилагана в случаи, в които в предишна държава лицето вече е намерило международна закрила, която продължава да бъде достъпна и действаща за засегнатия индивид. Съгласно заключения на Изпълнителния комитет на ВКБООН би трябвало да се обърне внимание на концепцията, че убежището не би трябвало да бъде отказвано само на основание, че то би могло да бъде поискано от друга държава, в случаите обаче в които изглежда, че лице преди да поиска убежище вече е имало близка връзка с друга държава, тя/ той може, ако изглежда справедливо и разумно да бъде призован да поиска убежище първо от тази държава и изискването на връзка на бежанеца или търсещия убежище с третата страна не е задължително съгласно международното право. Лицето също може да бъде върнато в държава, през която е преминало по пътя си и в съответствие със Заключение № 15 на Изпълнителния комитет на ВКБООН, чуждият гражданин е подал молба за закрила, едва когато е заловен в РБ, като целта му не е била да потърси закрила, а да си осигури по- добър живот и то да отиде в Германия.

От приложената Справка за ситуацията в страната на произход на оспорващия е видно, че въпреки, че страната е поставена пред редица предизвикателства в някои сфери на обществения живот- като например наличието на социално- политически проблеми , концентрацията на бедност и бандитизъм и високата инфлация в части от страната, но на територията на К. не е налице въоръжен конфликт по смисъла, заложен в международното право и въпреки наличието на изолирани инциденти в някои части на страната, и тези изолирани действия от страна на въоръжени групи са спорадични и насилието е на ниско ниво, като такива не могат да смятат като въоръжен конфликт, инцидентите в К. имат определени цели, но не са в състояние да предизвикат масов ефект и цялостната обстановка по отношение сигурността в страната и същата остава спокойна.

Не се представиха и доказателства за наличие на хуманитарни причини, посочени в разпоредбата на чл.9,ал.8 от ЗУБ по отношение на оспорващия, а посочените от него причини да живее в България, за да се снабди с документи и да пътува безспорно имат само и единствено личен характер и икономически.

В контекста на всичко изложено дотук, настоящата съдебна инстанция намира, че оспореното Решение отговаря на изискванията за редовно действие на административните актове и предполага отхвърляне на предявената срещу него жалба.

Страните не са заявили претенции за присъждане на разноски.
Воден от гореизложеното, Административен съд-София-град

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО на О. М. М. -гражданин на К. срещу Решение № 12684/23.08.2023 година на ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ДАБ КЪМ МС НА РБ, с което последният на основание чл.75,ал.1,т.2,във връзка с чл.8 от ЗУБ и чл.75,ал.1,т.4 от ЗУБ отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен

статут на О. М. М.- гражданин на К..

На основание чл.138,ал.1 АПК,препис от решението да се изпрати на СТРАНИТЕ.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото.

СЪДИЯ: